

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 298 din 17.03.2021

Dosar nr.: 469/2020

Petiția nr.: 3877/29.06.2020

Petent:

Reclamat: Inspectoratul General al Poliției Române

Obiect: Petentul reclamă discriminarea la care a fost supus prin neacordarea concediului paternal prevăzut de Legea nr. 210/1999.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul procedural ales al petentului

1.

Numele și sediul părții reclamate

2. **Inspectoratul General al Poliției Române**, mun. București, str. Mihai Vodă nr. 6, sector 5.

II. Procedura de citare a părților

3. Prin adresele nr. 3877/30.07.2020, respectiv 4644/30.07.2020 s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

4. Procedura a fost complet realizată, părțile fiind de acord cu soluționarea speței în lipsă.

5. Prin adresa nr. 6989/04.11.2020, a fost comunicat către petent punctul de vedere formulat de reclamat, în vederea formulării concluziilor scrise, adresă comunicată și pe e-mail în data de 11.11.2020.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

6. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 3877/29.06.2020, petentul reclamă discriminarea din partea angajatorului.

- 7.** Petentul precizează că la data de 20.01.2020, a solicitat, în baza prevederilor Legii nr. 210/1999, acordarea unui număr de 15 zile de concediu paternal pentru zilele 27 – 31.01.2020 / 03 – 07.02.2020 / 10 – 14.02.2020, întrucât la data de 15.01.2020 a născut soția sa, ocazie cu care a făcut dovada îndeplinirii condițiilor impuse prin actul normativ precizat mai sus, respectiv atât a nașterii copilului, cât și a absolvirii cursului de puericultură.
- 8.** Prin răspunsul primit de la angajator, I.G.P.R. – D.R.U., cu nr. de înregistrare 58477/S3/ABA din 14.02.2020, petentului i s-a comunicat că ”acest drept s-a acordat până la data de 31.12.2019”, fapt pentru care ”instituția se află în imposibilitatea emiterii actului administrativ”.
- 9.** Petentul precizează că a revenit cu un raport prin care a solicitat acordarea concediului paternal pentru perioada 17.02.2020 – 21.02.2020, 24.02.2020 – 28.02.2020, respectiv 02.03.2020 – 06.03.2020, reiterând faptul că este asigurat în sistemul asigurărilor sociale de stat și îndeplinește condițiile impuse de legiuitor pentru a beneficia de concediul solicitat.
- 10.** Prin urmare, petentul consideră că a fost supus unui tratament discriminatoriu.
- 11.** Petentul atașează înscrisuri.
- 12.** Prin completarea transmisă pe e-mail, cu nr. de înregistrare 6456/16.10.2020, petentul atașează răspunsul primit de la angajator la solicitarea formulată, în ceea ce privește situația de la nivelul instituției, respectiv polițiștii care au beneficiat de concediu paternal în perioada 14.02.2000 (intrarea în vigoare a Legii nr. 210/1999) – 07.12.2017 (intrarea în vigoare a prevederilor O.U.G. nr. 90/2017), pentru perioada 01.01.2020 – 04.02.2020, susținându-se că la nivelul aparatului central al M.A.I. nu există o evidență în acest sens.
- 13.** Astfel, petentul precizează că, potrivit susținerilor instituției, în anii 2016 și 2017 nu au existat polițiști care să fi beneficiat de concediul prevăzut de Legea nr. 210/1999, aspect contrazis însă de realitate, întrucât petentul susține că are cunoștință de un coleg care a beneficiat de acest concediu paternal în perioada menționată.
- 14.** Prin concluziile scrise înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 7618/26.11.2020, urmare a luării la cunoștință a punctului de vedere formulat de reclamat, petentul face referire la răspunsul M.A.I. – D.M.R.U. nr. 259292/S1/15.05.2020, prin care se confirmă discriminarea la care este supus, având în vedere interpretarea M.A.I. în ceea ce privește exercitarea dreptului la concediu paternal, respectiv ”nu există cadru legal pentru acordarea acestui drept”.
- 15.** Petentul menționează că situația sa juridică este asemănătoare perioadei 01.01.2016 – 07.12.2017, în această perioadă existând angajați ai M.A.I. cărora li s-a acordat acest drept.
- 16.** De asemenea, petentul adaugă că în punctul de vedere nr. 274814/C-AV/28.08.2020, reclamatul invocă prevederile O.U.G. nr. 75/14.05.2020, insinuând că nu ar fi formulat o cerere pentru realizarea dreptului, deși avea această posibilitate.
- 17.** În fapt, petentul face precizarea că O.U.G. nr. 75/14.05.2020 are un caracter de normă reparatorie, având drept scop asigurarea respectării Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 51/2019 și recunoașterea drepturilor personalului M.A.I.
- 18.** Petentul consideră că reclamatul interpretează malițios prevederile legale, astfel încât, deși a efectuat demersuri repetate de realizare a dreptului, după publicarea în

M.Of. a O.U.G. nr. 75/14.05.2020, reclamatul a formulat răspunsurile 259292/S1/15.05.2020, respectiv 1500510/08.07.2020 în care reiterează, fără temei, faptul că dreptul nu îi poate fi recunoscut și acordat, existând în fapt prevederi legale care recunosc acest drept.

19. Concret, petentul apreciază că demersurile sale repetate de realizare a dreptului contrazic argumentul folosit de reclamat precum că ar fi manifestat o stare de pasivitate, după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 75 din 14.05.2020.

Sușinerile părții reclamate:

Inspectoratul General al Poliției Române

20. Reclamatul formulează punct de vedere înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 5404/04.09.2020, precizând că este de acord cu soluționarea speței în lipsă, invocând excepția de necompetență materială a C.N.C.D., având în vedere faptul că eventuala faptă de discriminare reclamată ar decurge din interpretarea și aplicarea legii, competența soluționării unor astfel de litigii aparținând instanțelor judecătorești.

21. Pe fond, reclamatul opinează că fapta de discriminare descrisă de petent nu există, făcând referire la următoarele prevederi legale:

- Legea nr. 80/2018 pentru aprobarea O.U.G. nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal – bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, prin care a fost introdus la art. 10 alin. (7) următorul conținut: „*Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională beneficiază de prevederile Legii concediului paternal nr. 210/1999*”.
- potrivit art. 45 din O.U.G. nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene: “*Prevederile art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și în anul 2019.*”
- însă, O.U.G. nr. 114/2018 a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și nu a mai fost prevăzut pentru anul 2020 dreptul polițiștilor la concediul paternal.

22. În acest context legal, reclamatul precizează că solicitările formulate de petent nu au putut fi soluționate în mod favorabil.

23. Ulterior, la data de 01.04.2020 a fost publicată în Monitorul Oficial Legea nr. 33 din 31 martie 2020 pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, care a reglementat faptul că, de dreptul prevăzut la alin. (1)

beneficiază și polițiștii, cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în activitate.

24. În scopul acoperirii vidului legislativ existent între 01.01.2020 și 04.04.2020, la data de 22 mai 2020 a fost publicată în Monitorul Oficial O.U.G. nr. 75 din 14 mai 2020 pentru completarea O.U.G. nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal – bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și alte modificări fiscal-bugetare.

25. Potrivit art. IV a acestui act normativ „*Prin derogare de la prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 210/1999 privind concediul paternal, cu completările ulterioare, polițiștilor și personalului militar din structurile Ministerului Afacerilor Interne care nu au putut beneficia de concediul paternal, potrivit legii, în perioada de la 1 ianuarie 2020 până la data intrării în vigoare a Legii nr. 33/2020¹ pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene li se acordă acest drept, la cerere, în primele 8 săptămâni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

26. Potrivit art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 republicată, pentru a fi în prezența unei fapte de discriminare, trebuie îndeplinite următoarele condiții: **există o manifestare concretă** constând într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință, față de o persoană în raport cu alte persoane aflate în aceeași situație de juridică, **aceasta să fie întemeiată** pe criteriile enumerate de textul legal, respectiv rasa, naționalitatea, etnia, limba, religia, etc. a persoanei, iar **conduita să aibă ca scop sau efect** restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării unor drepturi.

27. Reclamatul face referire la Decizia nr. 1733 din 16.05.2014 prin care Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția a II-a civilă, a statuat că, pentru calificarea unei fapte ca fiind discriminatorie, este necesar să fie îndeplinite următoarele condiții: „există o faptă de discriminare, astfel cum este definită de lege; aceasta emană de la o autoritate publică; fapta aduce restrângere unui drept; dreptul este recunoscut de lege”.

28. Concret, din interpretarea acestei decizii, analiza existenței unei eventuale situații de discriminare trebuie să vizeze existența unui comportament bazat pe un criteriu de natura celor enumerate mai sus și care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege. Or, în cazul de față, vidul legislativ existent între 01.01.2020 și 04.04.2020 nu poate constitui o formă de discriminare, întrucât nu poate fi vorba de o manifestare concretă de excludere a unei persoane în raport cu altele aflate în aceeași situație juridică, ci de o omisiune legislativă de reglementare a beneficiului constând în concediul paternal în favoarea categoriei socio-profesionale a polițiștilor și personalului militar din structurile Ministerului Afacerilor Interne.

29. Totodată, reclamatul apreciază că prezintă relevanță, în context, și prevederile art. IV din O.U.G. nr. 75/2020, potrivit cărora polițiștilor care nu au putut beneficia de

¹ *Legea nr. 33 din 31 martie 2020 pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial la data de 01.04.2020, a intrat în vigoare la data de 04.04.2020.*

concediul paternal, potrivit legii, în perioada de la 1 ianuarie 2020 până la data intrării în vigoare a Legii nr. 33/2020, aveau posibilitatea de a solicita acest beneficiu în perioada următoare acoperirii vidului legislativ, acest drept fiind, pe cale de consecință, recunoscut în sarcina acestora.

30. Cu toate acestea, reclamatul punctează faptul că, ulterior intrării în vigoare a actului normativ menționat anterior, petentul nu a mai formulat nicio cerere cu privire la acordarea concediului paternal, astfel că starea de pasivitate a acestuia este singurul motiv pentru care în anul curent nu a beneficiat de concediul paternal.

31. Pe de altă parte, reclamatul se mai raportează și la Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că *„dispozițiile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”*

32. Prin urmare, reclamatul apreciază că instituția nu a săvârșit nici o faptă de discriminare față de petent, astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, fapt pentru care solicită respingerea petiției întrucât situația de fapt sesizată nu constituie un caz de discriminare.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

33. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

1. Constituția României:

- **Art. 1 Statul român:** *“(…) (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.
(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.
(…)”*
- **Art. 4 Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni** *“(…) (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie,*

de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

- **Art. 15 Universalitatea:** ”(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”

- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** ”(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”

- **Art. 41 Munca și protecția socială a muncii** ”(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege. (...)”

- **Art. 52 Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică**”(1)

Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. (...)”

- **Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți**

”(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

2. **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare – art. 2 alin. 1:** ”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca

scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

3. **Legea nr. 80/2018** pentru aprobarea O.U.G. nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal – bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene – **art. 10 alin. (7)**: *„Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională beneficiază de prevederile Legii concediului paternal nr. 210/1999”*.
4. **O.U.G. nr. 114/2018** privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene – **art. 45**: *“Prevederile art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și în anul 2019.”*
5. **O.U.G. nr. 1/2020** privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin care a fost modificată și completată O.U.G. nr. 114/2018 nu a mai fost prevăzut pentru anul 2020 dreptul polițiștilor la concediul paternal.
6. **Legea nr. 33 din 31 martie 2020² pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999** a abrogat art. 10 alin. (7) din O.U.G. nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și a reglementat faptul că, de dreptul prevăzut la alin. (1) beneficiază și polițiștii, cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în activitate.
7. **O.U.G. nr. 75 din 14 mai 2020** pentru completarea O.U.G. nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal – bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și alte modificări fiscal-bugetare – **art. IV** *„Prin derogare de la prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 210/1999 privind concediul paternal, cu completările ulterioare, polițiștilor și personalului militar din structurile Ministerului Afacerilor Interne care nu au putut beneficia de concediul paternal, potrivit legii, în perioada de la 1 ianuarie 2020 până la data intrării în vigoare a Legii nr. 33/2020³ pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a*

² *Legea nr. 33 din 31 martie 2020 pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial la data de 01.04.2020, a intrat în vigoare la data de 04.04.2020.*

³ *Legea nr. 33 din 31 martie 2020 pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial la data de 01.04.2020, a intrat în vigoare la data de 04.04.2020.*

Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene li se acordă acest drept, la cerere, în primele 8 săptămâni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

Principiile de analiză

34. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,*
- *la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.*

35. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

36. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

37. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra posibilei discriminări prin încălcarea tratamentului egal în ceea ce privește dreptul la concediul paternal prevăzut de Legea nr. 210/1999.

38. Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul a solicitat la data de 20.01.2020, în baza prevederilor Legii nr. 210/1999, acordarea unui număr de 15 zile de concediu paternal pentru zilele 27 – 31.01.2020 / 03 – 07.02.2020 / 10 – 14.02.2020, urmare nașterii copilului său la data 15.01.2020, ocazie cu care a făcut dovada îndeplinirii condițiilor impuse prin actul normativ precizat mai sus, respectiv atât a nașterii copilului, cât și a absolvirii cursului de puericultură.

39. Răspunsul primit de la angajator cu nr. de înregistrare 58477/S3/ABA din 14.02.2020 a constat în mențiunea că ”acest drept s-a acordat până la data de 31.12.2019”, fapt pentru care ”instituția se află în imposibilitatea emiterii actului

administrativ”.

40. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul ia act de excepția invocată în cauză, raportat la obiectul plângerii, respectiv excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată de reclamant având în vedere faptul că eventuala faptă de discriminare reclamată ar decurge din interpretarea și aplicarea legii, competența soluționării unor astfel de litigii aparținând instanțelor judecătorești.

41. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

41. În conformitate cu dispozițiile **art. 63** din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

42. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare ce ar rezulta din cuprinsul Deciziei nr. 19/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție: *”Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.”*

43. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială invocată din oficiu a fost pusă în dezbatere petentului prin adresa nr. 6989/04.11.2020, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

44. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director constată că se pune în discuție diferența între polițiști, în scopul acoperirii vidului legislativ existent între 01.01.2020 și 04.04.2020, fiind publicată la data de 22 mai 2020 în Monitorul Oficial O.U.G. nr. 75 din 14 mai 2020 pentru completarea O.U.G. nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal –

bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și alte modificări fiscal-bugetare.

45. După publicarea în M.Of. a O.U.G. nr. 75/14.05.2020, reclamatul a formulat răspunsurile 259292/S1/15.05.2020, respectiv 1500510/08.07.2020 în care reiterează, fără temeii, faptul că dreptul nu îi poate fi recunoscut și acordat, existând în fapt prevederi legale care recunosc acest drept.

46. Astfel, la data de 01.04.2020 a fost publicată în Monitorul Oficial Legea nr. 33 din 31 martie 2020 pentru completarea Legii concediului paternal nr. 210/1999 și pentru abrogarea art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, care a reglementat faptul că, de dreptul prevăzut la alin. (1) beneficiază și polițiștii, cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în activitate.

47. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

48. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

49. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

50. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

51. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de

judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

52. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

53. Ori, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

54. Prin urmare, Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și respectare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

55. Având în vedere cele mai sus arătate, Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței Consiliului face de prisos analizarea fondului petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 17.03.2020 au fost: DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru (online), LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA Maria – Membru (online), POPA Claudia Sorina – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Red.: C.J. și C.M.I.

Data redactării: 08.04.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

